

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4165/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Авдо Хоћић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Прибојац, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1002/24 од 16.04.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1002/24 од 16.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 988/10 од 05.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужилца по основу стицања у браку са туженим стекла својину на 2/5 бесправно изграђеног објекта – породичне стамбене зграде постојеће на кат. парцели број ... КО ... (лист непокретности број КО ...), што је тужени дужан да призна и да омогући тужилци да путем физичке деобе издвоји свој део породичне стамбене зграде. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев туженог и утврђено да по основу стицања у браку са тужилом има право сусвојине на 3/5 бесправно изграђеног објекта – породичне стамбене зграде постојеће на кат. парцели број ... КО ... (лист непокретности број ... КО ...), што је тужилца дужна да призна и трпи и да тужени упише своје право у јавне књиге. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев туженог којим је тражено да се утврди да има право сусвојине на бесправно изграђеном објекту – породичној стамбеној згради постојећој на кат. парцели број ... КО ... (лист непокретности број ... КО ...) у уделу који прелази удео од 3/5 који је одређен другим ставом изреке ове пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 158.738,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1002/24 од 16.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 2/24 од 14.11.2024. године није предложено Врховном суду одлучивање о ревизији туженог против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1002/24 од 16.04.2024. године.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 10.04.2008. године, а противтужба 10.04.2023. године. Правноснажна пресуда донета је 16.04.2024. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 400.000,00 динара. У противтужби није одређена вредност предмета спора, а ни током поступка. Када вредност предмета спора није означена у тужби нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Такса на противтужбу одређена је у износу који одговара вредности предмета спора од 400.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени и противтужбени захтеви односе на неновчано потраживање, а вредност предмета спора је испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије (члан 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку), односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић